

[Poulsgaard]

me til et resultat. Nu hører jeg her justitsministeren sige, at det skal gå hurtigt, og det er vi absolutte modstandere af, så vil vi stemme imod forslaget.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg synes, det var en ganske mærkværdig begrundelse, hr. Poulsgaard kom med. Hvis folketinget skulle nedsætte kommissioner med det formål at udsætte tingene her i landet, så ville det betyde, at vi skulle ulejlig mange mennesker, der er kyndige på disse områder, ganske urimeligt. Det er i hvert fald ikke noget, jeg vil være med til.

Jeg har sagt, at der er konkrete problemer, som jeg mener vi kunne løse bedre uden en kommission. Jeg vil gerne spørge hr. Poulsgaard, om han på forhånd vil sige, at der er slet ingenting, der skal klares på disse områder. Jeg har nævnt spørgsmålet om arveforholdene, og der kan også nævnes andet. Det ville efter min mening være det rigtigste, hvis man ordnede det lovgivningsmæssigt.

Den anden del, det, hr. Poulsgaard i øvrigt sagde, forstod jeg ikke et ord af, men det gør hr. Poulsgaard måske heller ikke selv.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Jeg må ikke citere det, jeg havde lyst til at citere, og som jeg citerede ved første behandling. Da omtalte jeg en vis herre, der, da han ikke ville, at noget skulle ske, nedsatte den første kommission.

Da vi ikke ønsker, at der skal ske noget på dette område, sagde jeg: når nu flertallet er så forhippet, så lad dog barnet. Justitsministeren henviste selv i sit svar heroppe til, at i Sverige har kommissionen siddet i 7 år, og det var også det, jeg sagde ved første behandling: vil man love, at denne kommission vil sidde lige så længe som kommissionen i Sverige, så sker der ikke så meget ved det. Da vi ikke kan få det løfte og det skal være hurtigt arbejde, så stemmer vi imod. Det er altså begrundelsen.

(Kort bemærkning).

Arentoft (FP):

For god ordens skyld skal jeg meddele, at vi ikke har gruppedisciplin i dette spørgsmål, så jeg stemmer ja til forslaget.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg kan godt huske, hvilken herre det var, hr. Poulsgaard henviste til, det er jeg ganske klar over. Men jeg har endnu aldrig været i den situation, at jeg har skullet sammenligne hr. Poulsgaard med den pågældende herre, og jeg håber heller ikke, at jeg kommer til det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 84 stemmer (herunder Arentoft (FP)) mod 4 (FP); 68 (KF, V, CD og KrF) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til justitsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 110:

Forslag til folketingsbeslutning om børns retsstilling.

Af Torben Lund (S), Leif Hermann (SF), Lone Dybkjær (RV) og Anne Grete Holmsgård (VS) m.fl.

(Fremsat 3/4 84. Første behandling 3/5 84. Betænkning 17/5 84).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Per Stig Møller (KF):

Vi går naturligvis ind for, hvor det viser sig relevant og fornødent, at forandre og forbedre børns retsstilling. Derfor havde jeg gerne set, at man under udvalgsarbejdet var nået til større enighed om eksempelvis samboende forældre. Alene dette område vil medføre nogle ændringer i andre love, og det vil medføre former for registrering, vi ikke tidligere har kendt til.

Vi ville imidlertid gerne have set mere på det, og vi ville gerne have set på relationerne

[Per Stig Møller]

til ægteskabslovgivningen, hvor, det vejer tungt for os, at det såkaldte Danielsenudvalg har betænkeligheder. Der foreligger ganske vist erfaringer fra Sverige, men de er temmelig nye og ikke bearbejdet tilstrækkeligt endnu. Jeg ville f.eks. meget gerne først se det forskningsprojekt, der er under udarbejdelse ved Uppsala universitet, over virkningerne af den svenske lov, som analyseres indgående, men der foreligger i dag kun en delrapport, og det er for lidt at tage stilling til, når vi har nogle erfaringer andre steder fra at kunne anvende.

I og for sig vil vi altså gerne gå noget af vejen, men ikke hele vejen. Når flertallet vil gå længere, end vi kan være med til i dag ved dette beslutningsforslag, må vi stemme imod og til gengæld se konstruktivt på det lovforslag, som vel vil fremkomme, ifald dette beslutningsforslag vedtages.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg skal kort meddele, at venstres gruppe stemmer imod dette forslag. Jeg var i min ordførertale under første behandling imødekommende på flere af punkterne, og det er vi fortsat i venstre; vi finder det vigtigt, at vi løbende drøfter de familieretlige regler. Men som forslaget nu foreligger, finder vi det for vidtgående, og der har ikke været tid til en nærmere drøftelse af det, hvorfor vor stilling altså er, at vi må stemme imod beslutningsforslaget.

Aase Olesen (RV):

Beslutningsforslag nr. B 110 bygger i bedste fald på en illusion, i værste fald er det et forslag med falsk varebetegnelse. Overskriften er: »Forslag til folketingsbeslutning om børns retsstilling«, men det handler stort set om forældres rettigheder.

Børns ret til to forældre kan ikke sikres af lovgivere, uanset hvor gerne vi herinde ville. Det kan, hvor ubehageligt det end måtte opfattes af nogle ører, kun sikres ved de to mennesker, der har sat det pågældende barn i verden. Det er den eneste måde, man kan sikre børn to forældre på.

Jeg kunne godt gå med til bestemmelsen om, at man lod folk, der har været gift, beholde den fælles forældremyndighed. De har dog på et tidspunkt, nemlig da de blev gift, med deres underskrift vist, at de var parate

til at tage et fælles ansvar. Men jeg er meget bange for, at man ved at indføre fælles forældremyndighed for papirløse giver papirløse en falsk tryghed. De får ikke den tryghed, som en vielsesattest giver i forbindelse med samlivets ophør, for så vidt angår bolig, arveret og først og fremmest den økonomiske ligestilling, ligedelingen mellem parterne. Det vil, uanset hvordan man vender og drejer det, i det samfund, vi endnu lever i, være til skade for den kvindelige part. Endnu er det sådan i langt de fleste parforhold, hvad enten folk er gifte eller ugifte, at det er kvinden, der tjener mindst og har lagt mindst til den fælles formue.

Jeg erkender blankt, at enhver ligestillingslov, enhver ophævelse af diskrimination, også er med til at ophæve beskyttelse, og jeg er parat til at gå meget langt, men ikke i dette tilfælde, hvor der også er børn involveret.

Det værste i forslaget er den mulighed for pression over for forældremyndighedsindehavere, som er indbygget i forslagets punkt 2. Jeg vil meget nødig være enlig forældrepart, hvis ministeren får pålagt at lave endnu løse regler om samkvemsret end dem, man i dag praktiserer. Der skal meget, meget til i dag, før man indskrænker en samkvemsret. Vi kunne med lige så god grund have lovgivet om, at vi skal se meget nøjere på den måde, man samkvemmer sig frem på for øjeblikket.

Der er imidlertid ting i dette lovforslag, der kan være rimelige – jeg har nævnt spørgsmålet om gifte forældres mulighed for at bevare delt forældremyndighed – og i konsekvens heraf vil jeg undlade at stemme til beslutningsforslaget.

Ebba Strange (SF):

Nej, børns ret til to forældre kan ikke sikres ved lovgivning. Selv børn, der lever med to forældre, som er gift med hinanden, kan ikke være sikre på, at begge forældrene tager sig lige meget af dem, men de kan i hvert fald være sikre på, at de to er forpligtede til at hjælpe med forsørgelsen.

Det, vi kan som lovgivere, er at skabe nogle rammer, som gør det lidt lettere for mennesker at leve. Vi er i den situation, at for hvert år, der går, bliver der flere og flere børn, der ikke har to forældre, idet lovgivningen forbyder, at de har to forældre. Der-

[Ebba Strange]

for er det, vi stemmer om i dag, en retfærdighedshandling over for de børn, der ikke har nogen som helst mulighed for at bestemme, om deres forældre skal være gift med hinanden. Gik man rundt i Danmark og spurgte hvert eneste barn, så ville det sige: jeg vil gerne have både min far og min mor. Men det kan det ikke få lov til, idet vi har en lovgivning, der forhindrer det. Det er det, der er vores ærinde med dette lovforslag. Vi vil gerne åbne mulighed for, at børn kan have to forældre, selv om forældrene har valgt ikke at være gift med hinanden.

Når hr. Per Stig Møller siger, at han gerne vil afvente resultaterne fra Sverige, så må vi jo bøje os for det. Men det er jeg ked af, for man har faktisk haft lovgivningen i Sverige i 8 år, og for hvert år, der går, er der flere og flere voksne, der benytter sig af den mulighed, lovgivningen åbner for, at man kan være fælles om forældremyndigheden, selv om man ikke er gift med hinanden. De delrapporter, vi har fået, viser, at efterhånden som årene går, går det bedre og bedre for forældrene med at deles om bestemmelsesretten, hvis de har bevaret den fælles forældremyndighed, i forhold til de forældre, der ikke har bevaret den. De forældre, der har bevaret den fælles forældremyndighed, har bedre kontakt med deres børn end de forældre, der ikke har. De har kontakt til barnets skole, til barnets daginstitution og til hospitaler i tilfælde af indlæggelse.

På alle disse områder betyder det for det enkelte barn, at det har en stærkere fornemmelse af, at det har både en far og en mor, end i de tilfælde, hvor forældrene ikke har ønsket at bevare den fælles forældremyndighed, og hvor vi altså er i den situation i Danmark, at lovgivningen forbyder forældre at have fælles forældremyndighed.

Af hensyn til børnene vil jeg håbe, at dette forslag får flertal i dag.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Det er korrekt, at der er en del, der tyder på positive erfaringer i Sverige, men der er altså en undersøgelse i gang, som er på slutstadiet, hvor to forskere ved Uppsala universitet, Bente og Gunnar Öberg, analyserer forskellen mellem særboende forældre med fælles forældremyndighed og særboende foræl-

dre, hvor kun én har forældremyndigheden. Man er på vej ind i slutstadiet af denne undersøgelse, og jeg synes, den er så væsentlig, at jeg gerne havde set den først.

Torben Lund (S):

Jeg tror, at skeptikerne over for forslaget ser spøgelser. Det, det drejer sig om, er at få tilpasset lovgivningen på dette område til de faktiske forhold i samfundet.

Vi har et samfund, hvor tusinder af par, der har fælles børn, vælger at leve sammen uden at indgå ægteskab. Derfor synes jeg, det er rimeligt, at vi gennemfører en lovgivning om, at disse par kan aftale fælles forældremyndighed, hvis de ønsker det.

Jeg synes også, det er rimeligt, at man i forbindelse med separation og skilsmisse får mulighed for at aftale fælles forældremyndighed. Jeg understreger endnu en gang, at det kun er, hvis forældrene er enige om det, at der kan blive tale om fælles forældremyndighed. Jeg tror, det vil lette mange skilsmisser, at man får mulighed for at bevare et fælles forældreansvar, og jeg synes, det er urimeligt, at vi har en lovgivning i dag, der forhindrer, at forældre kan indgå en sådan aftale. Der er ikke nogen mulighed for forældrene med den retsstilling, vi har i dag.

Så var fru Aase Olesen inde på, at man ville give forældrene falsk tryghed, også i forbindelse med papirløse parforhold. Ja men hvad er det for en falsk tryghed, der er tale om? Fru Aase Olesen nævnte spørgsmålet om bolig og andre tilfælde, men det er ikke det, det drejer sig om. Det, det drejer sig om, er, at forældrene får mulighed for at aftale fælles forældremyndighed og fælles forældreansvar. Der kan da ikke ligge nogen falsk tryghed i, at forældre får den mulighed.

Fru Aase Olesen var også inde på, at der skal meget til i dag for at indskrænke samværsretten. Ja, det skal der bestemt også fremover, hvis dette forslag vedtages. Det, vi sigter på, sådan som forslaget er formuleret, er tværtimod, at man skal kunne tage langt mere individuelle hensyn, når man fastsætter samværsrettens omfang i de tilfælde, hvor forældrene ikke selv kan finde ud af at indgå en fornuftig aftale, altså i de situationer, hvor statsamtet skal træffe afgørelse. Der lægger vi op til, at man i statsamtterne dels skal give en betydelig bedre og bredere råd-

[Torben Lund]

givning til forældrene, dels skal træffe nogle mere individuelle afgørelser, end det er tilfældet i dag, hvor fastsættelse af samværretten sker fantastisk skematisk.

Som fru Ebba Strange vil jeg af hensyn til børnene håbe, at dette beslutningsforslag bliver vedtaget.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Det er hr. Per Stig Møllers sidste indlæg, der kalder mig herop. Det, vi er ved at vedtage i dag, er ikke en lovgivning. Det, vi er ved at vedtage i dag, er et beslutningsforslag, som indeholder nogle principper.

Jeg vil godt sige til hr. Per Stig Møller, at det, at man i dag vedtager et beslutningsforslag, kun betyder, at justitsministeriet kan gå i gang med at udarbejde en egentlig lovgivning på området. Når den egentlige lovgivning på området er udarbejdet og forelagt folketinget, så er der store muligheder for, at vi til den tid har resultaterne af den svenske undersøgelse, og så er vi parate til enten at vedtage lovgivningen eller i givet fald at forkaste den, hvis det skulle vise sig, at resultatet af de svenske undersøgelser er negativt, hvad intet indtil nu tyder på at de vil være.

Poulsgaard (FP):

Det er jo rigtigt, at det er et beslutningsforslag, vi skal i gang med. Hvis jeg er orienteret ret, så er der i alle partier tilhængere og modstandere af dette beslutningsforslag, og derfor kan fremskridtspartiets stemmer blive afgørende for, om vi får dette beslutningsforslag vedtaget.

Vi har haft svære kvaler med dette beslutningsforslag, det skal vi ikke lægge skjul på, men vi er kommet frem til, at vi vil stemme ja. Dermed har vi ikke sagt ja til den lovgivning, der kommer bagefter, vi vil have lov til at stå frit, men beslutningsforslaget har vi som sagt under svære kvaler sagt ja til.

Formanden:

Der er megen uro, ikke mindst til højre i salen og i sidegangen.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Selv om det efter ordførerindlæggene ser ud til, at der er et flertal for dette beslutningsforslag, så vil jeg alligevel gøre et yderligere forsøg på at undgå denne vedtagelse.

Der skal ikke være nogen tvivl om, at jeg mener, det er forkert, hvis folketinget pålægger regeringen at udarbejde en lovgivning efter de retningslinjer, der her er angivet. Der er en række grunde til, at jeg mener, at det vil være forkert.

En af grundene er, at jeg ikke tror på, at man igennem lovgivning kan tvinge forældre til at være ordentlige ved deres børn. Jeg synes, at fru Aase Olesen sagde noget meget rigtigt om dette spørgsmål, og jeg er ganske og aldeles enig med fru Aase Olesen i det, hun sagde herom. Jeg mener også, at man må lægge vægt på, at dette beslutningsforslags indhold er et brud med den familiepolitik, vi hidtil har ført, og som går ud på at søge at tilskynde til at indgå ægteskab og ikke modvirke det. Jeg mener, der har været mange ting i de senere år, der på forskellig måde har modvirket ægteskabet. Jeg mener ikke, at der er brug for en lovgivning, som yderligere kan modvirke ægteskabet.

Så vil jeg gerne sige noget vedrørende spørgsmålet om ligestilling. Man siger, at i dette tilfælde skal mændene så absolut have ligestilling med kvinderne, med mødrene til børnene. Ja vel, igennem århundreder har man oplevet, at mændene på en række områder havde bedre rettigheder, end kvinderne havde. Skal vi, fordi man på et enkelt område måske kan sige, at kvinderne har bedre rettigheder, straks tage dem fra dem? Jeg mener ikke, det er rimeligt. Jeg mener, der er meget at genoprette med hensyn til ligestillingen imellem kvinder og mænd, men jeg mener ikke, at man bidrager til det gennem dette forslag, hvor man tager en rettighed fra kvinderne og lægger den over til mændene. Det er også en begrundelse for, at jeg mener, at dette forslag er forkert, og at det er forhastet.

Inden vi i øvrigt stemmer om forslaget, vil jeg gerne sige, at jeg synes, at man netop forhaster sig. Forældremyndighed, samkvemsret og værgemål er store og væsentlige områder. Efter min opfattelse kræver de mange forslag, justitsministeriets arbejdsgruppe har stillet, en langt grundigere drøftelse både i retsudvalget og i folketinget end den, der har

[Justitsministeren]

været ført i forbindelse med behandlingen af forslaget.

Jeg tror også, at en drøftelse kunne have ført til bedre forståelse mellem partierne i folketinget. Det har man altså ikke ønsket, og derfor skal min opfordring være, at man stemmer imod dette beslutningsforslag.

Torben Lund (S):

Magen til sort tale skal man lede længe efter! Det er jo ikke nogen kønskamp, der lægges op til med det beslutningsforslag, der er tale om her. Der er ikke tale om, at vi igennem lovgivningen vil tvinge forældrene til at træffe afgørelse om, at den ene af forældrene skal have forældremyndigheden i forbindelse med separation eller skilsmisse, men om, at de forældre, der kan finde ud af det, får mulighed for at indgå en aftale om, at de kan fortsætte med fælles forældreansvar.

Justitsministeren brugte det udtryk, at vi ikke gennem lovgivning kan tvinge forældre til at være ordentlige ved deres børn. Ja men det er ikke det, det drejer sig om. Det er jo børnenes tarv, det drejer sig om her. I forhold til den gældende retstilstand kan man ikke formulere sig på den måde. Vi vil ikke ved lovgivning tvinge noget som helst igennem. Tværtimod vil vi have en af de tvangsbestemmelser, der er i vores lovgivning, ophævet, sådan at forældrene får mulighed for at aftale, hvordan de ønsker at forholde sig med børnene efter separation eller skilsmisse.

Justitsministeren brugte det udtryk, at vi nu vil modvirke ægteskabet. Nej, vi forsøger ikke at modvirke ægteskabet overhovedet. De mennesker, der ønsker at indgå ægteskab, få en vielsesattest og leve i et almindeligt ægteskab, skal naturligvis også fremover have denne mulighed. Der er ikke tale om, at vi på nogen måde indskrænker folks muligheder for at indgå ægteskab.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Efter min opfattelse modvirker dette forslag både formelt og reelt ægteskabet. Hr. Torben Lund ved meget vel, at der er mange ugifte her i landet, der igennem de senere år har giftet sig, efter at de har fået børn. Det er særdeles almindeligt, fordi de vil indgå i et fælleskab under det kontraktsforhold, ægteskabet udgør. Derved deler de rettigheder og

pligter. Det er jo det, man vil fjerne i dag, nødvendigheden af at deltage i ægteskabslovgivningens rettigheder og pligter, fordi man nu igennem dette vil tillægge retten, uden at man har ægteskabet.

Det var hr. Torben Lund, der brugte udtrykket kønskampen, det var ikke mig, der brugte det, men det er da en kendsgerning, at ugifte mødre i dag har en ret, som de ikke får i fremtiden. De har en ret; det har man set i forbindelse med mange sager og også den megen omtale, der har været af spørgsmålet om forældremyndighed og samkvemsret. Det ligger klart, at det er moderen, der, hvis ikke hun er bundet af et ægteskab, har forældremyndigheden over barnet, men det ønsker de, der vil have vedtaget denne folketingsbeslutning, ikke at hun skal beholde. Derfor er det en rettighed, der fratages hende.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jeg vil gerne sige, at der ikke fratages mødre nogen som helst rettigheder med dette forslag. I to forbindelser gives der adgang til at indgå aftale om fælles forældremyndighed. Det ene tilfælde er, hvis forældrene lever papirløst sammen; men hvis moderen ikke ønsker at indgå en aftale i den situation, så behøver hun det heller ikke. Det kræver naturligvis en enighed om fælles forældremyndighed. Der fratages altså ikke moderen nogen ret i den sammenhæng. Den anden situation er, hvor der er tale om separation eller skilsmisse, og også dér er situationen den, at forældrene kan indgå en aftale om fælles forældremyndighed. Der skal altså være enighed mellem forældrene om, at de fortsætter med fælles forældreansvar efter separation eller skilsmisse. Også i den situation er det altså frivilligt for begge parter, om de ønsker at indgå en sådan aftale.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 82 stemmer (S, SF, RV, FP, VS og FD) mod 73 (KF, V, CD, KrF, Hjortnæs (S), Kaj Poulsen (S), Erik B. Smith (S) og Stavad (S)); 3 (Tommy Dinesen (SF), Aase

Olesen (RV) og Ruth Olsen (SF) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til justitsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Anden behandling af lovforslag nr. L 109:

Forslag til lov om apoteksvirksomhed.

(Fremsat 15/3 84. Første behandling 29/3 84. Betænkning 21/5 84).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 18 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

18) Anden behandling af lovforslag nr. L 110:

Forslag til lov om ændring af lov om apotekervæsenet. (Opkrævning af pensionsbidrag for medlemmer af apotekervæsenets pensionsordning).

(Fremsat 15/3 84. Første behandling 29/3 84. Betænkning 21/5 84).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Som bekendt er der her tale om en lov, som man i årevis har forsøgt at få revideret, og det kan i hvert fald konstateres, at den i årenes løb i forskellige skikkelser har været gennemarbejdet ret grundigt. Det overordnede mål, at sikre borgerne en rimelig let og sikker adgang til medicinforsyningen til de billigst mulige priser, er der bred enighed om. Forudsætningen er bl.a., at specielt de små apoteker i de tyndtbefolkede egne kan sikres et anstændigt levestandard, og der bør

også være en sådan økonomi, at der kan lønnes et passende personale, dels af hensyn til sikkerheden, dels for servicens skyld.

Netop fordi der i dette kompleks på flere punkter er tale om helt nye principper, har man søgt i udvalgsarbejdet at sikre sig bedst muligt mod utilsigtede resultater. Det mener vi også er lykkedes. Dog skal vi ikke benægte, at nogle af de mere velfunderede apoteker med bedre arbejdsbetingelser kommer til at betale noget til denne sikring. Det er der imidlertid tradition for i branchen, og vi håber og tror, at branchen vil gå ind i et fordomsfrit samarbejde med myndighederne om at få det tilsigtede resultat ud af denne lovgivning til gavn for både dem og borgerne.

Vi mener også, at der er skabt grundlag for rene linjer i forholdet medicinalfabriker/apoteker.

Samtidig med apotekerloven ændres pensionsordningen væsentligt. Vedtagelsen sker samtidig, og det har vi ment var væsentligt, så man i hvert fald kender alle konsekvenser, selv om ikrafttrædelsen sker med nogen forskydning.

Som jeg startede med at sige, har det været et stort område, vi har været i gang med, men det er det radikale venstres overbevisning, at ved god vilje fra alle sider vil lovene kunne danne grundlag for tålelige forhold for alle i branchen, hvorfor vi kan anbefale.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om apoteksvirksomhed. (Lovforslag nr. L 109).

§§ 1-11, ændringsforslag nr. 1 og § 12, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 27 stemte for, 129 imod.

Ændringsforslag nr. 2, § 13, således ændret, §§ 14-75, ændringsforslag nr. 4 og §§ 76-79

vedtoges uden afstemning.